

Jeg vil gerne minde om, at den Ordning, vi har vedrørende Lægekørsler, virker ret forskelligt for de forskellige Kommuner. Hvis en Kommune er saa heldigt stillet at have en Læge i sin Midte, er det naturligt, at Udgifterne til Lægekørselen bliver forholdsvis smaa. Jeg har fra Østjylland, hvor jeg er godt kendt, en Opførelse fra tre Kommuner, og det viser sig, at den ene Kommune, som har 2 000 Indbyggere, har haft en Udgift paa 594 Kr. til Lægekørsel for Sygekassemedlemmer, den anden Kommune med 1 200 Indbyggere en Udgift omtrent svarende dertil, paa 559 Kr., hvorimod den tredje Kommune, en Nabokommune, som ikke har Læge boende i Kommunen, med sine 1 600 Indbyggere i de sidste 8 Aar har haft en Gennemsnitsudgift til Lægekørsler alene paa 2 342 Kr. Den højeste Udgift faldt i 1922—23, da denne Kommune maatte udrede 3 415 Kr. til Lægekørsler. Det vil sige, at i Forhold til Indbyggerantallet er det ret store Beløb, her er Tale om. Der er et ejendommeligt Forhold i denne Forbindelse, og det er, at det Aar, vi havde den store Lægekonflikt, var den samme Kommunes samlede Udgift til Lægekørsel gaaet ned fra omtrent 3 500 Kr. til 1 307 Kr., altsaa en Nedgang, som i alt Fald, forekommer det mig, taler et eget stærkt og alvorligt Sprog. Vedkommende Sogneraadsformand, som gav mig disse Oplysninger, føjede til, at efter hans Opfattelse var Kommunens Beboere hverken mere eller mindre syge, fordi Udgiften til Lægekørsel var reduceret med dette mægtige Beløb under Lægekonflikten.

Jeg vil antage, at der af de forskellige Partiers Ordførere vil blive givet Tilslutning til, at dette Lovforslag nyder hurtig Fremme; det hviler paa en enstemmig Kommissionsbetænkning og er, saaledes som Forholdene har formet sig gennem Aarene, saa godt underbygget, at jeg ikke kan se, der kan være nævneværdig Grund til at rejse Modstand mod dets Vedtagelse. Fra anden Side er der imidlertid udtalt Ønske om, at det skal behandles i et Udvalg, og jeg kan tiltræde dette Ønske. I Udvalget kan saa de Spørgsmaal, som der muligvis kan være Grund til at inddrage under Overvejelserne, blive Genstand for en Undersøgelse. Paa mit Partis Vegne skal jeg paa det bedste anbefale, at Lovforslaget behandles saa hurtigt som gørligt for derefter at ophøjes til Lov.

P. C. Petersen: Spørgsmaalet om Lægebefordring for Sygekassemedlemmer

har efterhaanden udviklet sig til et betydningsfuldt Spørgsmaal for de kørselsberettigede, ligesom det er et Spørgsmaal af stor økonomisk Interesse for Kommunerne, idet disse Kørselsudgifter udredes af Kommunekassen og derfor paahviler samtlige Skatteydere i Kommunen, altsaa ogsaa de kørselsberettigede. Dog synes jeg, dette er for intet at regne mod det Gode, man efterhaanden har faaet indført, at Kørselsudgifterne skal udredes af Kommunekassen.

Der er et andet Befordringsspørgsmaal, som den ærede Ordfører for Venstre kom ind paa, og som jeg synes bør løses sammen med Forslaget om kommunal Lægehjælp, og det er Spørgsmaalet om Jordemoderkørselen. Det fremgaar af Kommissionens Betænkning, at ca. 22 pCt. af Jordemoderkørselen udskrives i Naturalkørsel, og jeg synes, at Tidspunktet nu maa være inde til at faa denne Sag ordnet paa samme Maade som Lægebefordringen. Merudgiften for Kommunerne kan ikke virke afskrækkende, thi ifølge Kommissionsbetænkningen drejer det sig kun om nogle faa Tusinde Kroner, og jeg synes, at er der noget Tilfælde, hvor den gamle Regel, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, gælder, maa det være, naar det drejer sig om Jordemoderkørsel. Den gamle Skik, som endnu bruges hist og her i Landkommunerne, at udskrive Jordemoderkørsel som Pligtkørsel, synes jeg, man hurtigst muligt skulde se at komme bort fra. Jeg vil derfor tillade mig i det eventuelt kommende Udvalg at rejse dette Spørgsmaal. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling.

Piper: Den Gang det var meget knapt med Penge, var det jo saa naturligt, at det Arbejde, som udkrævedes af det offentlige, udførtes som Naturalarbejde, og de Omraader var mange, hvor man var inde paa en saadan Ordning. Der var een god Ting derved, nemlig at man var sikker paa at faa den Ydelse, man eftertragtede. I den nuværende Tidsperiode er vi jo i høj Grad kommet bort derfra, hvilket ogsaa fremgaar af Betænkningen fra den Kommission, der har været nedsat angaaende Pligtkørsler og andet kommunalt Pligtarbejde. Pligtarbejde var jo i mange Tilfælde Tidsspilde, det tog unødvendig lang Tid for dem, der skulde udføre det, og faldt mangan Gang paa ubejlelige Tider. Derfor er man kommet ind paa hellere at ville betale med Penge. Men naar Ydelsen saa skal